

CONVENȚIE
ÎNTRU GVERNUL REPUBLICII MOLDOVA
ȘI
GVERNUL REPUBLICII FRANCEZE
PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI
ȘI PREVENIREA EVAZIUNII ȘI FRAUDEI FISCALE
CU PRIVIRE LA IMPOZITELE PE VENIT

Guvernul Republicii Moldova

și

Guvernul Republicii Franceze

DORIND să-și dezvolte în continuare relația economică și să-și consolideze cooperarea în materie fiscală

INTENȚIONÂND să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit fără a crea oportunități de neimpozitare sau impozitare redusă prin evaziune sau fraudă fiscală (inclusiv prin aranjamente de utilizare abuzivă a tratatelor fiscale în scopul obținerii înlesnirilor prevăzute de prezenta Convenție în beneficiul indirect al rezidenților unor State terțe),

Au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1 PERSOANE VIZATE

Prezenta Convenție se va aplica persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor State Contractante.

ARTICOLUL 2 IMPOZITE VIZATE

1. Prezenta Convenție se va aplica impozitelor pe venit, percepute în numele unui Stat Contractant sau al subdiviziunilor politice sau al autorităților locale sau teritoriale ale acestuia, indiferent de modul în care acestea sunt percepute.

2. Vor fi considerate ca impozite pe venit toate impozitele percepute pe venitul total sau pe elementele de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea bunurilor mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele pe câștigurile de capital.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica Convenția, în particular, sunt:

a) în cazul Franței:

i) impozitul pe venit („impôt sur le revenu”);

ii) impozitul pe societăți („impôt sur les sociétés”);

iii) contribuții la impozitul pe societăți („contributions sur l'impôt sur les sociétés”);

iv) contribuțiile sociale generalizate și contribuțiile pentru rambursarea datoriei sociale inclusiv orice impozit reținut la sursa de plată sau plata în avans pentru impozitele menționate anterior;

(în continuare numite „impozit francez”);

b) în cazul Republicii Moldova:

i) impozitul pe venit

(în continuare numit „impozit moldovenesc”).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau substanțial similare, care sunt stabilite după data semnării Convenției, suplimentar sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante, operate în legislațiile lor fiscale.

ARTICOLUL 3 DEFINIȚII GENERALE

1. În sensul prezentei Convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile „un Stat Contractant” și „celălalt Stat Contractant” înseamnă Republica Moldova și Franța, după cum cere contextul;

b) termenul „Franța” înseamnă departamentele Metropolitane ale Republicii Franceze și autoritățile teritoriale situate peste mări specificate în Anexă, inclusiv marea teritorială, și orice zonă din afara mării teritoriale asupra căreia, în conformitate cu dreptul internațional, Republica Franceză își exercită drepturile sale suverane privind explorarea resurselor naturale aflate pe fundul mărilor, subsolului acestora și apelor de deasupra;

c) termenul „Republica Moldova” înseamnă teritoriul Republicii Moldova, cuprins între frontierele sale, alcătuit din solul, subsolul, apele și spațiul aerian de deasupra solului și apelor, asupra căreia Republica Moldova își exercită suveranitatea și jurisdicția sa, în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional. În cazul divergențelor, legislația internațională prevalează asupra legislației naționale.

d) termenul „persoană” include o persoană fizică, o societate sau orice altă asociere de persoane;

e) termenul „societate” înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este tratată, în scopuri fiscale, ca o persoană juridică;

f) termenul „întreprindere” se va aplica la desfășurarea oricărei activități de întreprinzător;

g) expresiile „întreprindere a unui Stat Contractant” și „întreprindere a celuilalt Stat Contractant” înseamnă o întreprindere gestionată de un rezident al unui Stat Contractant și o întreprindere care este gestionată de un rezident al celuilalt Stat Contractant;

h) expresia „trafic internațional” înseamnă orice transport efectuat cu o navă maritimă sau aeronavă, exploatată de o întreprindere care are sediul conducerii sale efective într-un Stat Contractant, cu excepția cazului în care asemenea transport este efectuat numai între locurile situate în celălalt Stat Contractant;

i) expresia „autoritate competentă” înseamnă:

(i) în cazul Franței, Ministrul Finanțelor sau reprezentantul autorizat al acestuia;

(ii) în cazul Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor

j) termenul „național” referitor la un Stat Contractant, înseamnă:

(i) orice persoană fizică care are naționalitatea sau cetățenia acestui Stat Contractant; și

(ii) orice persoană juridică, societate civilă sau asociație al căror statut reiese din legislația în vigoare a acestui Stat Contractant;

k) expresia „activitate de întreprinzător” include prestarea serviciilor profesionale și a altor activități cu caracter independent.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei Convenții la orice perioadă de timp de un Stat Contractant, orice termen care nu este definit în ea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, va avea înțelesul pe care îl are la acea perioadă de timp în cadrul legislației acestui Stat cu privire la impozitele la care se aplică Convenția, orice înțeles, potrivit legislației fiscale aplicabile acestui Stat, va prevala asupra înțelesului atribuit termenului conform altor legi ale aceluși Stat.

ARTICOLUL 4 REZIDENT

1. În sensul prezentei Convenții, expresia „rezident al unui Stat Contractant” înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acestui Stat, este supusă impozitării în acel Stat ca urmare a domiciliului, reședinței, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară și, de asemenea, include acest Stat și orice subdiviziune politică sau autoritate locală sau teritorială a acestuia, precum și persoanele juridice de drept public ale acestui Stat, subdiviziunilor sale politice sau ale autorităților locale sau teritoriale. Totuși, acest termen nu va include orice persoană care este supusă impozitării în acest Stat numai în legătură cu veniturile realizate din surse aflate în acest Stat.

2. În cazul în care, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a Statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele State, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului cu care relațiile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă Statul în care aceasta are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat, sau dacă aceasta nu dispune de o locuință permanentă în nici unul dintre State, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului în care ea locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele State sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor State sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale Statelor Contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. În cazul în care, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă numai a Statului Contractant în care se află locul conducerii sale efective.

4. Termenul „rezident al unui Stat Contractant” include, în cazul în care acel Stat Contractant este Franța, orice societate de persoane sau orice altă entitate similară (inclusiv un grup de persoane):

a) care are locul conducerii sale efective în Franța;

b) care este supus impozitării în Franța; și

c) toți acționarii, asociații sau membrii care, în conformitate cu legislația fiscală franceză, sunt supuși impozitării personal în raport cu profiturile acestei societăți de persoane sau ale altor entități similare (inclusiv un grup de persoane).

ARTICOLUL 5 REPREZENTANȚĂ PERMANENTĂ

1. În sensul prezentei Convenții, expresia „reprezentanță permanentă” înseamnă un loc fix de activitate de întreprinzător prin care întreprinderea își desfășoară, în întregime sau în parte, activitatea sa.

2. Expresia „reprezentanță permanentă” în special, include:

a) un loc de conducere;

b) o filială;

c) un oficiu;

d) o fabrică;

e) un atelier;

f) o mină, o sondă petrolieră sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale; și

g) un loc de cultivare a plantelor.

3. Un șantier de construcție sau un proiect de instalare sau de asamblare constituie o reprezentanță permanentă, dar numai atunci când durează mai mult de 9 luni în orice perioadă de 12 luni;

4. Fără a aduce atingere dispozițiilor precedente ale acestui Articol, expresia „reprezentanță permanentă” va fi considerat că nu include:

a) utilizarea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării produselor sau mărfurilor care aparțin întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri care aparțin întreprinderii, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri care aparțin întreprinderii exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de activitate de întreprinzător exclusiv în scopul achiziționării produselor sau mărfurilor sau colectării de informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de activitate de întreprinzător numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități care nu este prevăzută la sub-paragrafele a)-d), cu condiția ca această activitate să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar; sau

f) menținerea unui loc fix de activitate exclusiv pentru orice combinație de activități, menționate la sub-paragrafele de la a) la e), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de activitate de întreprinzător, ce rezultă din această combinație, să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

4.1 Paragraful 4 nu se aplică unui loc fix de activitate de întreprinzător utilizat sau deținut de o întreprindere dacă aceeași întreprindere sau o întreprindere interdependentă desfășoară activități de întreprinzător în același loc sau într-un alt loc din același Stat Contractant și

a) unul dintre aceste locuri constituie o reprezentanță permanentă pentru întreprindere sau pentru întreprinderea interdependentă în conformitate cu prevederile prezentului Articol sau

b) activitatea generală rezultată din combinarea activităților desfășurate de cele două întreprinderi la același loc, sau de aceeași întreprindere sau întreprinderi interdependente în două locuri distincte, nu are un caracter pregătitor sau auxiliar,

cu condiția ca activitățile de întreprinzător desfășurate de cele două întreprinderi în același loc, sau de aceeași întreprindere sau întreprinderi independente legate din cele două locuri, să constituie funcții complementare care fac parte dintr-o operațiune de întreprinzător coerentă.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, dar sub rezerva prevederilor paragrafului 6, în cazul în care o persoană acționează într-un Stat Contractant în numele unei întreprinderi și, în acest sens, încheie în mod obișnuit contracte sau joacă în mod obișnuit rolul principal care conduce la încheierea contractelor care sunt încheiate de rutină fără modificări materiale de către întreprindere, iar aceste contracte sunt

a) în numele întreprinderii, sau

b) pentru transferul dreptului de proprietate sau pentru acordarea dreptului de utilizare a bunurilor deținute de întreprinderea respectivă sau pe care întreprinderea are dreptul să le utilizeze, sau

c) pentru furnizarea de servicii de către întreprinderea respectivă,

se consideră că întreprinderea are o reprezentanță permanentă în acest Stat referitoare la orice activități pe care această persoană le desfășoară pentru întreprindere, cu excepția cazurilor în care activitățile acestei persoane se limitează la cele specificate la paragraful 4, care, chiar dacă ar fi exercitate printr-un loc fix de activitate de întreprinzător (în afară de un loc fix de activitate de întreprinzător, căruia i s-ar aplica paragraful 4.1), nu ar putea face ca acest loc fix de activitate de întreprinzător să fie considerat o reprezentanță permanentă în conformitate cu prevederile acestui paragraf.

6. Paragraful 5 nu se aplică în cazul în care persoana care acționează într-un Stat Contractant în numele unei întreprinderi a celui alt Stat Contractant își desfășoară activități în primul Stat menționat ca agent independent și acționează pentru acea întreprindere în cadrul activității sale obișnuite. Cu toate acestea, în cazul în care o persoană acționează exclusiv sau aproape exclusiv în numele uneia sau mai multor întreprinderi de care este interdependentă, acea persoană nu este considerată a fi un agent independent în sensul prezentului paragraf cu privire la orice astfel de întreprindere.

7. Faptul că o companie rezidentă a unui Stat Contractant controlează sau este controlată de o companie rezidentă a celui alt Stat Contractant sau care desfășoară activitate de întreprinzător în acel celălalt Stat (fie printr-o reprezentanță permanentă fie în alt mod), nu este suficient pentru a face oricare din aceste companii o reprezentanță permanentă.

8. În sensul prezentului articol, o persoană sau întreprindere este interdependentă de o altă întreprindere dacă, pe baza tuturor faptelor și circumstanțelor relevante, una are controlul asupra celeilalte sau ambele sunt sub controlul aceluiași persoane sau întreprinderi. În orice caz, o persoană sau o întreprindere este considerată interdependentă de o întreprindere dacă una deține direct sau indirect mai mult de 50 la sută din drepturile sau participațiile celeilalte (sau, în cazul unei companii, mai mult de 50 de procente din totalul voturilor și din valoarea totală a acțiunilor companiei sau drepturi sau participații efective la capitalurile proprii ale companiei) sau dacă o altă persoană sau întreprindere deține direct sau indirect mai mult de 50 la sută din drepturile sau participațiile efective (sau, în cazul unei companii, mai mult de 50 la sută din totalul voturilor și din valoarea totală a acțiunilor companiei sau drepturilor sau participațiilor lor efective la capitalurile proprii ale companiei) la persoană și întreprindere sau în cele două întreprinderi.

ARTICOLUL 6

VENITUL DIN PROPRIETĂȚI IMOBILIARE

1. Venitul realizat de un rezident al unui Stat Contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau din silvicultură) situate în celălalt Stat Contractant poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Expresia „proprietăți imobiliare” are înțelesul care este atribuit de legislația Statului Contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia va include, în orice caz, accesoriile proprietăților imobiliare, șeptelul și echipamentul utilizat în agricultură și în silvicultură, drepturile asupra cărora se aplică prevederile legislației generale cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la plăți variabile sau

fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatării zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele maritime și aeronavele nu vor fi considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica venitului realizat din utilizarea directă, din închirierea sau din utilizarea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, venitului din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi.

ARTICOLUL 7 PROFITURI DIN ACTIVITATEA DE ÎNTREPRINZĂTOR

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant vor fi impozitate numai în acest Stat, cu excepția cazului când întreprinderea desfășoară activitate de întreprinzător în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo. Dacă întreprinderea desfășoară activitate de întreprinzător în acest mod, profiturile care sunt atribuite acelei reprezentanței permanente în conformitate cu dispozițiile paragrafului 2 pot fi impozitate în celălalt Stat.

2. În sensul prezentului articol și al articolului 21, profiturile atribuibile în fiecare Stat Contractant la reprezentanța permanentă menționată la paragraful 1 sunt profiturile pe care ar fi putut să le obțină, în special în operațiunile sale cu alte părți ale întreprinderii, dacă ar fi înființată o întreprindere separată și independentă care desfășoară activități identice sau similare în aceleași condiții sau similare, ținând cont de funcțiile îndeplinite, de activele utilizate și de riscurile asumate de întreprindere prin intermediul reprezentanței permanente și prin celelalte părți ale întreprinderii.

3. În cazul în care, în conformitate cu paragraful 2, un Stat Contractant ajustează profiturile care sunt atribuibile unei reprezentanțe permanente a unei întreprinderi a unuia dintre Statele Contractante și impozitează în consecință profiturile întreprinderii care au fost impozitate în celălalt Stat, acel Stat, în măsura necesară pentru a elimina dubla impozitare a acestor profituri, efectuează o ajustare adecvată a valorii impozitului perceput pe aceste profituri. La determinarea acestei ajustări, autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor consulta, dacă este necesar.

4. În cazul în care profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte Articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor Articole nu vor fi afectate de prevederile acestui Articol.

ARTICOLUL 8 TRANSPORT INTERNAȚIONAL

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor vor fi impozabile numai în acest Stat.

2. Când, potrivit dispozițiilor paragrafului 1 al articolului 4, această întreprindere este rezident al ambelor State Contractate, ea este considerată a fi rezidentă doar a Statului în care este situat sediul conducerii sale efective. În cazul în care sediul conducerii efective al unei întreprinderi de transport maritim se află la bordul unei nave, atunci se consideră că aceasta este situată în Statul Contractant în care se află portul de origine al navei sau, dacă nu există un astfel de port de origine, în Statul Contractant al cărui rezident este operatorul navei.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica de asemenea profiturilor obținute din participarea la un grup „pool”, la o exploatare desfășurată în comun sau la o agenție internațională de exploatare.

ARTICOLUL 9 ÎNTRERINDERI ASOCIATE

1. În cazul în care

a) o întreprindere a unui Stat Contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui Stat Contractant și a unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant,

și când, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de cele care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci orice profituri, care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar care datorită acestor condiții nu au fost obținute, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. În cazul în care un Stat Contractant include în profiturile unei întreprinderi a acelu Stat - și impozitează în consecință - profiturile pentru care întreprinderea din celălalt Stat Contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt Stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi fost realizate de întreprinderea din primul Stat menționat, dacă condițiile convenite între cele două întreprinderi ar fi fost cele care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci celălalt Stat va efectua ajustarea corespunzătoare a sumei impozitului perceput pe aceste profituri. Pentru determinarea acestor ajustări se vor lua în considerare și celelalte prevederi ale prezentei Convenții și, în caz de necesitate, autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10 DIVIDENDE

1. Dividendele plătite de o societate rezidentă a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant pot fi impozitate în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi de asemenea impozitate în Statul Contractant a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende potrivit legislației acestui Stat, dar dacă

beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5 la sută din suma brută a dividendelor dacă beneficiarul efectiv este o societate rezidentă a celuilalt Stat Contractant care deține direct cel puțin 10 la sută din capitalul societății care plătește dividendele pe parcursul unei perioade de 365 de zile care include ziua plății dividendelor (în scopul calculării acelei perioade, nu se va ține cont de schimbările de proprietate care ar rezulta direct dintr-o reorganizare corporativă, cum ar fi o fuziune sau o divizare a societății care deține acțiunile sau care plătește dividende);

b) 10 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu va afecta impozitarea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul „dividende”, folosit în acest Articol, înseamnă veniturile din acțiuni, din acțiuni sau drepturile de folosință, din părți miniere, părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, participare la profituri, precum și veniturile tratate ca o distribuție, potrivit legislației Statului Contractant a cărui rezidentă este societatea distribuitoare de dividende.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, rezident al unui Stat Contractant, desfășoară activitate de întreprinzător în celălalt Stat Contractant, a cărui rezidentă este societatea plătitoare de dividende, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo și deținerea drepturilor generatoare de dividende este efectiv legată de această reprezentanță permanentă. În această situație, se vor aplica prevederile Articolului 7.

5. În cazul în care o societate rezidentă a unui Stat Contractant realizează profituri sau venituri din celălalt Stat Contractant, acel celălalt Stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celuilalt Stat sau în cazul în care deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de o reprezentanță permanentă situată în acel celălalt Stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite constau integral sau parțial din profituri sau venituri ce provin din acel celălalt Stat.

6. a) Dividendele distribuite din venituri sau câștiguri obținute din proprietăți imobiliare, în sensul Articolului 6, de către un vehicul de investiții stabilit într-un Stat Contractant:

(i) care distribuie majoritatea acestor venituri anual și

(ii) ale căror venituri sau câștiguri din astfel de proprietăți imobiliare sunt scutite de impozit, unui rezident al celuilalt Stat Contractant pot fi impozitate în celălalt stat.

b) Totuși, astfel de dividende pot fi impozitate și în primul Stat menționat în conformitate cu legislația acestui Stat, dacă beneficiarul efectiv este rezident al celuilalt Stat Contractant.

Impozitul astfel perceput nu trebuie să depășească 10 la sută din suma brută a dividendelor, cu excepția cazului în care beneficiarul efectiv deține, direct sau indirect, o participație care reprezintă 10 la sută sau mai mult din capitalul vehiculului de investiții menționat la paragraful a). Într-un astfel de caz, atunci când beneficiarul efectiv al acestor dividende deține, direct sau indirect, o participație care reprezintă 10% sau mai mult din capitalul acestui vehicul, dividendele pot fi impozitate la rata prevăzută de legislația națională a Statului Contractant din care sunt derivate.

ARTICOLUL 11 DOBÂNZI

1. Dobânzile care provin dintr-un Stat Contractant și sunt plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant pot fi impozitate în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impozitate în Statul Contractant din care provin potrivit legislației acestui Stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Fără a aduce atingere prevederilor paragrafului 2, dobânzile care provin dintr-un Stat Contractant și sunt plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant vor fi scutite de impozit în primul Stat, dacă:

a) destinatarul este un Stat Contractant, o autoritatea locală sau teritorială ale acestora sau o persoană juridică de drept public, Banca Centrală a acestui Stat; sau o astfel de dobândă este plătită de unul dintre acele State, autorități locale sau teritoriale ale acestora sau persoană juridică de drept public;

b) o astfel de dobândă este plătită pentru titluri de creanță sau pentru un împrumut garantat sau asigurat sau subvenționat de un Stat Contractat sau de o altă persoană care acționează în numele unui Stat Contractant.

4. Termenul „dobânzi”, astfel cum este utilizat în acest Articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de dreptul de participare la profiturile debitorului și, în special, veniturile din hârtii de valoare de Stat și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile aferente acestor hârtii de valoare, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile calculate pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate ca dobânzi în sensul prezentului Articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, rezident al unui Stat Contractant, desfășoară activitate de întreprinzător în celălalt Stat Contractant din care provin dobânzile printr-o reprezentanță permanentă situată acolo și titlurile de creanță, în legătură cu care sunt plătite dobânzile, sunt efectiv legate de această reprezentanță permanentă. În asemenea situație, se vor aplica prevederile Articolului 7.

6. Dobânzile vor fi considerate că provin dintr-un Stat Contractant, în cazul în care plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, în cazul în care plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă în legătură cu care a apărut datoria pentru care se plătesc dobânzile și aceste dobânzi se suportă de o reprezentanță permanentă, atunci astfel de dobânzi vor fi considerate că provin din Statul Contractant în care este situată reprezentanța permanentă.

7. În cazul în care, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană terță, suma dobânzilor, referitoare la titlul de creanță pentru care ea este plătită, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului Articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă potrivit legislației fiscale a fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

ARTICOLUL 12 ROYALTY

1. Royalty, ce provin dintr-un Stat Contractant și deținute efectiv de un rezident al celuilalt Stat Contractant pot fi impozitate în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste royalty pot fi, de asemenea, impozitate în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă beneficiarul efectiv al royalty este rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși 6 la sută din suma brută a royalty.

3. Termenul „royalty”, astfel cum este utilizat în prezentul Articol, înseamnă plățile de orice natură primite ca compensație pentru utilizarea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, orice brevet de invenții, marcă comercială, desen sau model, plan, formulă sau procedeu secret ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al royalty, fiind un rezident al unui Stat Contractant, desfășoară activitate de întreprinzător în celălalt Stat Contractant din care provin royalty printr-o reprezentanță permanentă situată acolo și dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc royalty este efectiv legată de o asemenea reprezentanță permanentă. În asemenea situație, se vor aplica prevederile Articolului 7.

5. Royalty vor fi considerate că provin dintr-un Stat Contractant în cazul în care plătitorul este rezident al acestui Stat. Totuși, în cazul în care plătitorul de royalty, fie că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă în legătură cu care a apărut obligația de a plăti royalty, și aceste royalty se suportă de o reprezentanță permanentă, atunci astfel de royalty vor fi considerate că provin din Statul Contractant în care este situată reprezentanța permanentă.

6. În cazul în care, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană terță, suma royalty, referitoare la utilizarea, dreptul sau

informația pentru care ea este plătită, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, atunci prevederile prezentului Articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

ARTICOLUL 13 CÂȘTIGURI DE CAPITAL

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, specificate la Articolul 6 și situate în celălalt Stat Contractant, pot fi impozitate în acel celălalt Stat.
2. Câștigurile realizate din înstrăinarea proprietății mobiliare care face parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, inclusiv câștigurile din înstrăinarea unei asemenea reprezentanțe permanente (separat sau cu întreaga întreprindere), pot fi impozitate în acel celălalt Stat.
3. Câștigurile realizate din înstrăinarea bunurilor care fac parte din proprietatea comercială a unei întreprinderi și constau din nave sau aeronave operate de acea întreprindere în trafic internațional sau bunuri mobile aferente exploatării acestor nave sau aeronave, sunt impozitate numai în Statul Contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.
4. Câștigurile obținute de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea acțiunilor, drepturilor sau intereselor comparabile, cum ar fi interesele de la un parteneriat sau un trust, pot fi impozitate în celălalt Stat Contractant dacă, în orice moment, în 365 de zile precedente înstrăinării lor, aceste acțiuni, drepturi sau interese comparabile au mai mult de 50 la sută din valoarea lor direct sau indirect din bunuri imobile, definite la articolul 6, situate în celălalt Stat. În sensul prezentei dispoziții, proprietățile imobile aferente activității proprii desfășurate de o astfel de companie, trust sau entitate nu vor fi luate în considerare.
5. Câștigurile realizate din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele specificate în paragrafele 1, 2, 3 și 4, vor fi impozitate numai în Statul Contractant a cărui rezidentă este persoana care înstrăinează.

ARTICOLUL 14 VENITURI DIN ACTIVITATEA SALARIATĂ

1. Sub rezerva prevederilor Articolelor 15, 17 și 18, salariile, beneficiile salariale și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui Stat Contractant pentru o activitate salariată vor fi impozitate numai în acest Stat, cu excepția cazului când activitatea salariată este exercitată în celălalt Stat Contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile astfel primite pot fi impozitate în acel celălalt Stat.

2. Fără a aduce atingere prevederilor paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui Stat Contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt Stat Contractant vor fi impozitate numai în primul Stat menționat dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni, care se începe sau se termină în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de un angajator sau în numele unui angajator care nu este rezident al celuilalt Stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de o reprezentanță permanentă pe care angajatorul o are în celălalt Stat.

3. Fără a aduce atingere prevederilor precedente ale prezentului articol, remunerațiile obținute de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu o activitate salariată, ca membru al echipajului regulat al unei nave sau aeronave, care este exercitată la bordul unui nave sau aeronave operate în trafic internațional, altele decât la bordul unei nave sau aeronave operate numai în celălalt Stat Contractant, sunt impozabile numai în primul Stat menționat.

ARTICOLUL 15

MEMBRII CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE AL SOCIETĂȚILOR

Bonusurile, onorariile directorilor și alte plăți similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți, care este rezidentă a celuilalt Stat Contractant, pot fi impozitate în acel celălalt Stat.

ARTICOLUL 16

ARTIȘTI, SPORTIVI ȘI MODELE

1. Fără a aduce atingere prevederilor Articolului 14, veniturile obținute de un rezident al unui Stat Contractant în calitate de artist de spectacol cum sunt artiștii de teatru, de cinema, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv sau model, din activitățile lui personale, exercitate în celălalt Stat Contractant, pot fi impozitate în acel celălalt Stat.

Fără a aduce atingere prevederilor articolelor 14 și 20, atunci când un artist de spectacol, un sportiv sau un model, rezident al unui Stat, obține venituri din celălalt Stat pentru spectacole care nu pot fi disociate de notorietatea sa profesională, astfel de venituri pot fi impozitate în celălalt Stat Contractant.

2. În cazul în care veniturile obținute din activități sau spectacole menționate la paragraful 1 nu sunt atribuite artistului de spectacol, sportivului sau modelului, ci unei alte persoane, indiferent dacă este rezident al unui Stat Contractant sau nu, acest venit poate fi, fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 14 și 20, impozitat în Statul Contractant în care activitățile sau spectacolele artistului de spectacol, sportivului sau modelului sunt exercitate, furnizate sau utilizate.

3. Fără a aduce atingere prevederilor paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute de un rezident al unui Stat Contractant, ca artist de spectacol, sportiv sau model, din activități sau spectacole exercitate, furnizate sau utilizate în celălalt Stat Contractant vor fi impozitate numai în primul Stat menționat în cazul în care acele activități sau spectacole în celălalt Stat sunt susținute în principal din fonduri publice ale primului Stat menționat, ale subdiviziunilor sale politice, ale autorităților locale sau teritoriale ale acestora sau ale persoanelor juridice de drept public, inclusiv în cazul în care veniturile nu sunt atribuite artistului de spectacol, sportivului sau modelului, ci altei persoane, indiferent dacă este sau nu rezident al unui Stat Contractant.

ARTICOLUL 17 PENSIILE

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al Articolului 18, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui Stat Contractant pentru activitatea salariată exercitată în trecut, vor fi impozitate numai în acest Stat.

ARTICOLUL 18 SERVICIUL PUBLIC

1. a) Salariile, beneficiile salariale și alte remunerații similare, plătite de un Stat Contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau teritorială a acestuia, sau de către o persoană juridică de drept public, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat, subdiviziunii, autorității sau persoanei juridice de drept public, vor fi impozitate numai în acest Stat.

b) Totuși, asemenea salarii, beneficii salariale și alte remunerații similare vor fi impozitate numai în celălalt Stat Contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel Stat și persoana fizică este rezidentă și național al aceluși Stat, fără a fi național al primului Stat menționat.

2. a) Fără a aduce atingere prevederilor paragrafului 1, pensiile sau alte remunerații similare plătite de un Stat Contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau teritorială a acestuia sau de o persoană juridică de drept public, fie direct, fie din fondurile pe care le-au constituit, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat, subdiviziunii, autorității sau persoanei juridice de drept public, vor fi impozitate numai în acest Stat.

b) Totuși, asemenea pensii vor fi impozitate numai în celălalt Stat Contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și național al aceluși Stat, fără a fi în același timp și național al primului Stat menționat.

3. Prevederile Articolelor 14, 15, 16 și 17 se vor aplica salariilor, beneficiilor salariale, pensiilor și altor remunerații similare, pentru serviciile prestate în legătură cu activitatea de întreprinzător desfășurată de un Stat Contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau teritorială a acestuia sau de persoana juridică de drept public.

ARTICOLUL 19 STUDENȚI, UCENICI ȘI STAGIARI

Plățile primite de un student, un stagiar sau un ucenic care este sau a fost imediat anterior vizitei sale într-un Stat Contractant un rezident al celuilalt Stat Contractant și care este prezent în primul Stat menționat exclusiv în scopul instruirii sau pregătirii sale, destinate pentru întreținerea, instruirea sau pregătirea sa, nu vor fi impozitate în acest Stat, cu condiția ca astfel de plăți să provină din surse aflate în afara aceluia Stat.

ARTICOLUL 20 ALTE VENITURI

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui Stat Contractant, indiferent de sursa de proveniență, care nu sunt tratate la Articolele precedente ale prezentei Convenții, vor fi impozitate numai în acest Stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor, altele decât veniturile din proprietăți imobiliare, așa cum sunt definite la paragraful 2 al Articolului 6, dacă beneficiarul acestor venituri, fiind rezident al unui Stat Contractant, desfășoară activitate de întreprinzător în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo și dreptul sau proprietatea, în legătură cu care sunt plătite veniturile, este efectiv legată de o reprezentanță permanentă. În aceasta situație, se vor aplica prevederile Articolului 7.

ARTICOLUL 21 ELIMINAREA DUBLEI ÎMPUNERI

1. În cazul Franței, dubla impunere se va elimina în următorul mod:

a) fără a aduce atingere prevederilor prezentei Convenții, veniturile unui rezident din Franța, care pot fi impozitate sau vor fi impozitate numai în Republica Moldova în conformitate cu prevederile Convenției, vor fi luate în considerare la calcularea impozitului francez în cazul în care un astfel de venit nu este scutit de impozitul pe profit conform legislației franceze naționale. În acest caz, impozitul moldovenesc nu poate fi deductibil din aceste venituri, dar rezidentul Franței, sub rezerva condițiilor și limitelor prevăzute la literele (i) și (ii), va avea dreptul la un credit fiscal pentru impozitul francez. Acest credit fiscal va fi egal cu:

(i) în cazul veniturilor, altele decât cele menționate la punctul (ii), cu suma impozitului francez atribuită acestor venituri, cu condiția ca rezidentul Franței să fie efectiv supus impozitului moldovenesc pentru aceste venituri;

(ii) în cazul veniturilor care fac obiectul impozitului pe venit menționat la Articolul 7 și la paragraful 2 al Articolului 13 și în cazul veniturilor menționate la Articolul 10, Articolul 11, Articolul 12, paragrafele 1 și 4 din Articolul 13, Articolul 15 și paragrafele 1 și 2 ale Articolului 16, cu suma impozitului plătit în Republica Moldova în conformitate cu

prevederile articolelor respective; cu toate acestea, un astfel de credit fiscal nu trebuie să depășească valoarea impozitului francez atribuibil acestor venituri.

b) (i) S-a convenit că expresia „suma impozitului francez atribuibilă acestor venituri”, utilizat în subparagraful a) înseamnă:

- în cazul în care impozitul pe astfel de venit se calculează prin aplicarea unei cote proporționale, suma venitului net în cauză înmulțită cu rata care se aplică efectiv acelui venit;
- în cazul în care impozitul pe un astfel de venit se calculează aplicând un barem progresiv, suma venitului net în cauză înmulțită cu rata rezultată din raportul dintre impozitul efectiv plătit pe venitul net total impozabil în conformitate cu legislația franceză și suma acelui venit net total.

(ii) S-a convenit că expresia „suma impozitului plătit în Republica Moldova”, utilizată în subparagraful a), înseamnă suma impozitului moldovenesc efectiv suportată cu titlu definitiv, în ceea ce privește elementele de venit luate în considerație în conformitate cu prevederile Convenției, de un rezident al Franței care este supus impozitării pe aceste elemente de venit, potrivit legislației franceze.

2. În cazul Republicii Moldova, dubla impunere se va elimina în următorul mod:

- În cazul în care un rezident al Republicii Moldovei realizează venit care, potrivit prevederilor prezentei Convenții, este supus impozitării în Franța, Republica Moldova va permite deducerea, din impozitul pe venit al acestui rezident, a unei sume egale cu impozitul pe venit plătit în Franța.
- Totuși, asemenea deducere nu va depăși acea parte a impozitului pe venit, calculată până la acordarea deducerii, ce se atribuie, în funcție de caz, venitului care poate fi impus în Franța.

ARTICOLUL 22 NEDISCRIMINAREA

1. Persoanele fizice care au cetățenia sau naționalitatea unui Stat Contractant nu vor fi supuse în celălalt Stat Contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile aferente la care sunt sau pot fi supuse persoanele fizice care au cetățenia sau naționalitatea celuilalt Stat, aflate în aceleași circumstanțe, în special în privința rezidenței.

2. Apatrizii care sunt rezidenți ai unui Stat Contractant, nu vor fi supuși în nici un Stat Contractant nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sunt sau pot fi supuse persoanele care au cetățenia sau naționalitatea Statului menționat, aflate în aceleași circumstanțe, în special în privința rezidenței.

3. Impozitarea unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile, în acel celălalt Stat, decât impozitarea stabilită întreprinderilor acelui celuilalt Stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un Stat Contractant să acorde rezidenților celuilalt Stat Contractant orice deduceri personale, înlesniri sau reduceri de impozit, pe baza statutului civil sau obligațiilor familiale, pe care le acordă rezidenților săi.
4. Cu excepția cazului în care se aplică prevederile paragrafului 1 al Articolului 9, paragrafului 7 al Articolului 11, paragrafului 6 al Articolului 12, dobânzile, royalty și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant vor fi deduse, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost plătite unui rezident al primului Stat menționat.
5. Întreprinderile unui Stat Contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt Stat Contractant, nu vor fi supuse în primul Stat menționat nici unei impozitări sau obligații legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile aferente la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului Stat menționat.
6. Nimic din conținutul prezentului articol nu poate fi interpretat ca obligând oricare Stat Contractant să acorde persoanelor fizice care nu sunt rezidente în Statul respectiv deduceri personale, înlesniri și reduceri de impozit care sunt acordate rezidenților săi persoane fizice.
7. Dacă orice tratat sau acord bilateral între Statele Contractante, altul decât prezenta Convenție, include o clauză de nediscriminare sau o clauză a națiunii celei mai favorizate, se înțelege că astfel de clauze nu se vor aplica în materie fiscală.
8. Prevederile acestui Articol, indiferent de prevederile Articolului 2, se vor aplica impozitelor de orice gen și tip.

ARTICOLUL 23 PROCEDURA AMIABILĂ

1. În cazul în care o persoană consideră că acțiunile unuia sau ambelor State Contractante au sau vor avea ca rezultat pentru ea o impozitare care nu este în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, acesta poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor State, să prezinte cazul său autorității competente dintr-un Stat Contractant sau din celălalt. Cazul trebuie prezentat în termen de trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă că impozitarea nu este în conformitate cu prevederile Convenției.
2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația i se pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ofere o soluție satisfăcătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt Stat Contractant, în scopul evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de termenele prevăzute de legislația internă a Statelor Contractante.

3. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve pe călea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte formate din ele sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente.

5. În cazul în care:

a) în temeiul paragrafului 1, o persoană a prezentat un caz autorității competente a unui Stat Contractant pe baza faptului că acțiunile unuia sau ambelor State Contractante au avut drept rezultat pentru acea persoană o impozitare care nu respectă prevederile prezentei Convenții, și

b) autoritățile competente nu au reușit să ajungă la un acord privind soluționarea cazului în conformitate cu paragraful 2 în termen de trei ani de la data la care toate informațiile cerute de autoritățile competente pentru soluționarea cazului au fost furnizate ambelor autorități competente,

orice probleme nerezolvate care decurg din caz vor fi supuse arbitrajului, dacă persoana solicită acest lucru. Aceste probleme nerezolvate nu vor fi supuse arbitrajului în cazul în care o decizie cu privire la aceste probleme a fost deja pronunțată de o instanță de judecată sau un tribunal administrativ din oricare Stat. Cu excepția cazului în care o persoană afectată direct de caz nu acceptă acordul comun de punere în aplicare a deciziei de arbitraj, această decizie este obligatorie pentru ambele State Contractante și va fi aplicată, indiferent de termenele prevăzute de legislația internă a acestor State. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a prezentului paragraf.

ARTICOLUL 24 SCHIMB DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor face schimb de informații care se consideră că sunt relevante pentru aplicarea prevederilor prezentei Convenții sau pentru administrarea ori implementarea legislației naționale referitoare la impozitele de orice gen și tip percepute în numele Statelor Contractante sau al subdiviziunilor politice sau al autorităților locale sau teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea prevăzută de acestea nu contravine Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de Articolele 1 și 2.

2. Orice informație primită în baza paragrafului 1 de un Stat Contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația primită în baza legislației interne a acelu Stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) abilitate cu stabilirea, sau perceperea impozitelor vizate în paragraful 1, încasarea forțată sau urmărirea judiciară privitoare la aceste impozite sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele vizate în paragraful 1 sau cu controlul celor sus

menționate. Asemenea persoane sau autorități vor utiliza informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare. În pofida celor menționate supra, informația primită de un Stat Contractant poate fi utilizată în alte scopuri în cazul în care această informație poate fi utilizată în alte scopuri în conformitate cu legile ambelor State, iar autoritatea competentă a statului furnizor autorizează această utilizare.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 în nici un caz nu vor fi interpretate ca impunând unui Stat Contractant obligația:

a) de a realiza măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative ale acestui Stat sau ale celuilalt Stat Contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute potrivit legislației sau în cadrul obișnuit al practicilor sale administrative sau ale celuilalt Stat Contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

4. Dacă un Stat Contractant solicită informații în conformitate cu prezentul Articol, celălalt Stat Contractant va utiliza instrumentele sale de colectare a informației pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă nu are nevoie de astfel de informații pentru scopurile fiscale proprii. Obligația prevăzută în propoziția precedentă este supusă limitărilor prevăzute de paragraful 3, dar, în nici un caz, aceste limitări nu vor fi interpretate ca permițând unui Stat Contractant să refuze furnizarea informației doar pe motiv că acesta nu are nici un interes pentru astfel de informație în context național.

5. Prevederile paragrafului 3, în nici un caz nu vor fi interpretate ca permițând unui Stat Contractant să refuze furnizarea informațiilor doar pe motiv că informațiile sunt deținute de o bancă, de o instituție financiară, de un mandatar sau de o persoană care acționează ca agent sau persoană de încredere, sau pentru că acestea se referă la drepturile de proprietate ale unei persoane.

ARTICOLUL 25 ASISTENȚĂ LA COLECTAREA IMPOZITELOR

1. Statele Contractante își vor acorda reciproc asistență în colectarea creanțelor fiscale. Această asistență nu este limitată de Articolele 1 și 2. Autoritățile competente ale Statelor Contractante pot stabili de comun acord modalitățile de aplicare a prezentului Articol.

2. Expresia „creanță fiscală” folosită în prezentul Articol înseamnă o sumă datorată în legătură cu impozite de orice gen și tip percepute în numele Statelor Contractante sau al subdiviziunilor politice sau autorităților locale sau teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prezentei Convenții sau oricărui alt instrument la care sunt parte

Statele Contractante, precum și dobânzile, penalitățile administrative și cheltuielile de colectare sau de conservare legate de o astfel de sumă.

3. Când o creanță fiscală a unui Stat Contractant are titlu executoriu în baza legislației aceluși Stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluși Stat, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul colectării, la solicitarea autorității competente a aceluși Stat, de către autoritatea competentă a celuilalt Stat Contractant. Creanța fiscală respectivă va fi colectată de către celălalt Stat în conformitate cu prevederile legislației sale aplicabile în cazul executării și colectării propriilor sale impozite, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a sa.

4. Când o creanță fiscală a unui Stat Contractant este o creanță în legătură cu care acel Stat poate să ia măsuri de conservare, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul luării măsurilor de conservare, la solicitarea autorității competente a aceluși Stat, de către autoritatea competentă al celuilalt Stat Contractant. Celălalt Stat va lua măsurile de conservare cu privire la creanța fiscală respectivă în conformitate cu prevederile legislației sale, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a sa, chiar dacă la momentul când aceste măsuri sunt aplicate creanța fiscală nu are titlu executoriu în primul Stat menționat sau este datorată de o persoană care are dreptul să împiedice colectarea sa.

5. Fără a aduce atingere prevederilor paragrafelor 3 și 4, o creanță fiscală acceptată de un Stat Contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va fi supusă în acel Stat termenului de prescripție sau acordării oricărei priorități aplicabile unei creanțe fiscale în baza legislației aceluși Stat pe considerente legate de natura acesteia. În plus, o creanță fiscală acceptată de un Stat Contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va avea în acel Stat nici o prioritate aplicabilă acelei creanțe fiscale în baza legislației celuilalt Stat Contractant.

6. Procedurile legate de existența, valabilitatea sau suma unei creanțe fiscale a unui Stat Contractant nu vor fi aduse în atenția instanțelor judecătorești sau organelor administrative al celuilalt Stat Contractant.

7. Când, în orice moment după ce a fost făcută o solicitare de către un Stat Contractant în baza paragrafului 3 sau 4 și înainte ca celălalt Stat Contractant să colecteze și să transmită respectiva creanță fiscală primului Stat menționat, respectiva creanță fiscală încetează să fie:

a) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 3, o creanță fiscală a primului Stat menționat care are titlu executoriu în baza legislației aceluși Stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluși Stat, sau

b) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 4, o creanță fiscală a primului Stat menționat în legătură cu care acel Stat poate să ia măsuri de conservare, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia,

autoritatea competentă a primului Stat menționat va informa cu promptitudine autoritatea competentă a celuilalt Stat în legătură cu acest fapt și, în funcție de opțiunea celuilalt Stat, primul Stat menționat fie își va suspenda, fie își va retrage solicitarea.

8. Prevederile prezentului Articol nu vor fi interpretate în nici un caz ca impunând unui Stat Contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acelu sau a celuilalt Stat Contractant;

b) de a lua măsuri care ar fi contrare ordinii publice;

c) de a acorda asistență în cazul în care celălalt Stat Contractant nu a luat toate măsurile rezonabile de colectare sau de conservare, după caz, disponibile în baza legislației sau practicii administrative a acestuia;

d) de a acorda asistență în acele cazuri în care povara administrativă pentru acel Stat este în mod evident disproporționată în raport cu beneficiul ce va fi obținut de celălalt Stat Contractant.

ARTICOLUL 26 MEMBRII MISIUNILOR DIPLOMATICE ȘI AI CONSULATELOR

1. Nimic în prezenta Convenție nu va afecta privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau ai consulatelor și ale membrilor delegațiilor permanente la organizații internaționale în conformitate cu normele generale ale dreptului internațional sau în conformitate cu prevederile acordurilor speciale.

2. Fără a aduce atingere prevederilor Articolului 4, o persoană care este membră a unei misiuni diplomatice, a unui consulat sau a unei delegații permanente a unui Stat Contractant situat în celălalt Stat Contractant sau într-un Stat terț va fi considerată, în sensul Convenției, ca rezident al statului care i-a acordat acreditarea în cazul în care în statul care i-a acordat acreditarea are aceleași obligații cu privire la impozitul pe venit aferent venitului total ca și rezidenții acelu Stat.

3. Convenția nu va fi aplicată organizațiilor internaționale, organelor sau oficialilor acestora și persoanelor care sunt membre ale unei misiuni diplomatice, ale unui consulat sau ale unei delegații permanente a unui stat terț, care sunt prezente într-un Stat Contractant și nu sunt tratate în nici un Stat Contractant ca rezidenți în ceea ce privește impozitele pe venit.

ARTICOLUL 27 REFUZUL DE A ACORDA AVANTAJE CONVENȚIONALE

Fără a aduce atingere prevederilor prezentei Convenții, un beneficiu în temeiul prezentei Convenții nu va fi acordat pentru un venit dacă este rezonabil să se concluzioneze, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante, că obținerea acestui beneficiu a fost unul din scopurile principale ale oricărui aranjament sau tranzacție care a rezultat direct sau indirect în beneficiul respectiv, cu excepția cazului în care se stabilește că acordarea beneficiului în

aceste condiții ar fi în conformitate cu obiectul și scopul prevederilor relevante din prezenta Convenție.

ARTICOLUL 28 MODUL DE APLICARE

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante pot stabili modul de aplicare a prezentei Convenții.
2. În special, pentru a obține într-un Stat Contractant beneficiile prevăzute la articolele 10, 11 și 12, rezidenții celui alt Stat Contractant trebuie să prezinte, cu excepția cazului în care autoritățile competente convin altfel, un formular de certificare a reședinței care prevede în special tipul și suma sau valoarea venitului respectiv, inclusiv certificarea administrației fiscale din celălalt Stat.

ARTICOLUL 29 INTRAREA ÎN VIGOARE

1. Statele Contractante se vor notifica reciproc despre îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a prezentei Convenții. Convenția va intra în vigoare în prima zi după data la care a fost primită ultima notificare.
2. Prevederile Convenției se vor aplica:
 - a) cu referință la impozitele pe venit reținute la sursă, la sumele impozabile realizate la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta Convenție a intrat în vigoare;
 - b) cu referință la impozitele pe venit care nu sunt reținute la sursă, pentru veniturile aferente, după caz, oricărui an calendaristic sau perioadă contabilă care începe la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția intră în vigoare;
 - c) cu referință la celelalte impozite, pentru impozitare în cazul în care evenimentul impozabil va avea loc la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția intră în vigoare.

ARTICOLUL 30 DENUNȚAREA

1. Prezenta Convenție va rămâne în vigoare pe termen nelimitat. Cu toate acestea, oricare dintre Statele Contractante o poate denunța printr-un preaviz transmis celeilalte părți pe cale diplomatică cu cel puțin șase luni înainte de sfârșitul anului calendaristic.
2. În asemenea situație Convenția își va înceta efectul:
 - a) cu referință la impozitele pe venit reținute la sursă, la sumele impozabile, realizate la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost transmis preaviz de denunțare;

b) cu referință la impozitele pe venit care nu sunt reținute la sursă, pentru veniturile aferente, după caz, oricărui an calendaristic sau perioadă contabilă care începe la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost transmis preaviz de denunțare;

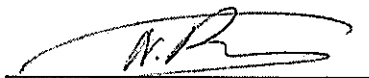
c) cu referință la celelalte impozite, pentru impozitare în cazul în care evenimentul impozabil va avea loc la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost transmis preaviz de denunțare.

DREPT PENTRU CARE, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta Convenție.

Semnată la Chișinău, la 15 iunie 2022, în două exemplare în limbile română și franceză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul
Republicii Moldova

Nicolae POPESCU
Viceprim-Ministru, Ministrul Afacerilor
Externe și Integrării Europene

Pentru Guvernul
Republicii Franceze

Catherine COLONNA
Ministra pentru Europa
și Afaceri Externe

ANEXA

La momentul semnării Convenției între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Republicii Franceze pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii și fraudei fiscale cu privire la impozitele pe venit, Guvernele au convenit asupra următoarelor dispoziții care vor face parte integrantă din Convenție.

1. În ce privește articolul 3 litera b) paragraful (1), autoritățile teritoriale franceze situate peste mări sunt Guadelupa, Guyana, Martinica, Reunion și Mayotte. Autoritatea competentă franceză va notifica autoritățile competente din Republica Moldova referitor la orice modificare a listei respective.

2. Fără a aduce atingere prevederilor prezentei Convenții, un organism de plasament colectiv care este stabilit într-un Stat Contractant și este tratat în conformitate cu legislația internă a celui alt Stat Contractant ca un organism de plasament colectiv, are dreptul la beneficiile dispozițiilor articolelor 10 și 11 pentru partea de venit corespunzătoare drepturilor sau titlurilor de participare din astfel de fonduri deținute de persoane care sunt rezidente ale oricărui Stat Contractant sau de persoane care sunt rezidente ale oricărui alt stat cu care Statul Contractant din care provin dividende sau interese, a încheiat un acord de asistență administrativă în vederea prevenirii evaziunii fiscale.

3. În ceea ce privește articolul 19, expresia „un stagiar sau un ucenic” trebuie să includă orice persoană care efectuează o misiune de voluntariat internațional așa cum este el definit de articolele L122-1 și următoarele din capitolul II al titlului II din Prima Carte a Codului Serviciului Francez sau orice alte prevederi identice sau substanțial similare care vor intra în vigoare după data semnării Convenției.

DREPT PENTRU CARE, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta Anexă.

Semnată la Chișinău, la 15 iunie 2022, în două exemplare în limbile română și franceză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul
Republicii Moldova

Nicolae POPESCU
Viceprim-Ministru, Ministrul Afacerilor
Externe și Integrării Europene

Pentru Guvernul
Republicii Franceze

Catherine COLONNA
Ministra pentru Europa
și Afaceri Externe

